

kan siges, at man paaberbaerer sig Lovhjemmel for enhver Resolution, som udstedes, og at det altsaa paa ingen Maade er tilladeligt at drage den Slutning, at naar enagl. Resolution ikke udtrykkeelig paaviser, hvori den har sin Hjemmel, saa anerkjendes det, at den ikke har nogen Lovhjemmel. Tøvrigt er jo selve Anslagen ikke af nogen stor Betydning, naar man vil holde sig noie til Ordene: at denagl. Resolution ligger udenfor Grundloven. Derksom Meningene ikke skulde være den, at den skulde være stridende mod Grundloven, er der i Virkeligheden ikke Meget i den. Thi det er klart nok, — det er desuden ogsaa fremhævet i Dag af det ærede Medlem for Rjøbenhavn 4de Valgkreds (Scharling), at der er Meget, der i den Forstand ligger udenfor Grundloven, at det ikke har været forudsat ved Grundlovens Givelse, men ikke desto mindre har viist sig at være nødvendigt. Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre, er den, at det selvfølgelig staar Udvalgets Flertal fuldstændig frit for at udtale saa stærkt, det behager det, at foreløbige Finantslove efter dets Formening ere grundlovstridige; Udvalget kan fremsføre denne Paastand i saa stærke Udtryk, det vil. Men naar det bruger det Udtryk, at det hævder, saa vil jeg tillade mig at bemærke, at Sagen ikke hævdes ved, at det paastaas, heller ikke hævdes derved, at det faar Flertal i dette Thing, og heller ikke hævdes derved, at det faar et Flertal i begge Thing, men kun kan hævdes ved, at Afgjørelsen søges paa det eneste Sted, hvor en Afgjørelse kan ske, og det er ikke ved Beslutning af dette Thing eller af det andet Thing.

Ordføreren (Hansen [Svendborg Amts 2den Valgkreds]): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) spurgte mig, om vi snart kunde vente at se her i Thinget de øvrige Statsregnskaber; jeg forstod Spørgsmaalet saaledes. Jeg skal hvare dertil, at jeg haaber det. Det er selvfølgelig under den Forudsætning, at vi faae Lov til at være herinde. Det ligger jo ikke i Udvalgets Haand at bestemme, om dette vil ske eller ikke. Naar vi først have taget fat paa Statsregnskabet for 1885—86, saa havde det sin Grund i, at vi vilde begynde fra det Statsregnskab, som laa os nærmest, og den Gang havde vi ikke faaet Statsregnskabet for 1886—87. Jeg haaber, at det snart skal lykkes os at faae her ind i Thinget de andre, som ligge forud for dette Statsregnskab saavel som det, som kommer efter, saaledes at i Samlingens Slutning Ministeriet skal staa omgivet af en Bold af ikke anerkjendte Statsregnskaber til Vidnes-

byrd for Landet om, hvorledes Ministeriets konstitutionelle Stilling er her til Lands. Det blev bemærket af det ærede Medlem for Rjøbenhavn Amts 4de Valgkreds (Hørup), at Statsrevisionen ikke har havt særlig Anledning til at gaa ind paa de enkelte Poster paa Finantsloven. Det har Udvalget heller ikke fundet Anledning til, fordi det finder hele Regnskabets grundlovstridende, og derfor indstiller det hele — bortset fra, hvad der kunde være at sige til mange Enkeltheder — til Fortæstelse. Jeg kan dog ikke undlade at fremhæve den Mærkelighed, at skjøndt Ministerene ved deres Provisorium dog skulde synes at have saa frie Hænder, at de maatte kunne bestemme, hvad Udgifter de selv ville afholde, viser dog Statsregnskabet, at de ere gaaede langt udenfor deres eget Finantslovsforslag, og at de have brugt Millioner mere, end de, den Gang, de forelagde deres Finantslovsforslag, havde ment, var nødvendigt til Statens Styrelse. Det er selvfølgelig her som paa mange andre Omraader Krigsministeren, som særlig har Vren for at gaa udenfor sine egne Forlangender, og for ikke engang at kunne rette sig efter, hvad han selv har forlangt. Paa § 22 havde Krigsministeren paa sit Finantslovsforslag 9,190,052 Kr. 32 Ore. Paa Folkethingets Finantslovsforslag, saaledes som det blev vedtaget ved 3die Behandling, her i Thinget stod 9,064,330 Kr. 60 Ore, og Landstinget havde bevilget lidt mere, ca. 100,000 Kr. mere. Krigsministeren har ikke kunnet holde sig indenfor sine egne Forlangender, men har brugt 10,122,160 Kr. 92 Ore. Han har altsaa ikke blot brugt over 1 Million mere, end Folkethinget havde sat ind her i Thinget ved 3die Behandling, men han er ogsaa gaaet en Million over det, han selv fandt, kunde være tilstrækkeligt til det angivne Diemed. Ligesom nu denne Overstridelse findes for Krigsministerens Bedkommende, findes der ogsaa en anden, om end ikke saa stor for Marineministerens Bedkommende, nemlig paa § 23. Det Samme gjælder Bevillingen paa § 26 til Krigsministeriet, idet det med en ikke saa lille Sum havde overskredet det, som det paa sit eget Forslag oprindeligt havde forlangt. Men jeg skal ikke opholde mig nærmere derved; thi det spiller ikke nogen særlig Rolle, da vi indstille hele Forslaget til Fortæstelse.

Med Hensyn til de Udtalelser, som vi nys hørte fra Førsteministerens, skal jeg blot gjøre et Par Bemærkninger. Han udtalte, at han havde intet Nyt at fremsføre, og det tror jeg meget godt, at Førsteministerens intet nyt Argument har at fremsføre, der kan godtgjøre hans Regiments Overensstemmelse med